

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/470/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513238124
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Svetlovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1513238124.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: M. I. N., bytom U. XXX, U., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel BORIS, s.r.o., Vajnorská 8/A, Bratislava, IČO: 36 863 319 proti odporcom: 1/ O. S., bytom N. XXX/XXX, N., 2/ L. S., bytom N. XXX/XXX, N., o zaplatenie 1.300,- eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18. marca 2014, č. k. 49C/23/2014 - 45 v spojení s opravným uznesením zo dňa 5. júna 2014, č. k. 49C/23/2014 - 66, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením súdu prvého stupňa na návrh odporcov 1/ a 2/ prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14C/93/2013.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 103 O. s. p. a § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.. Uviedol, že z obsahu súdneho spisu sp. zn. 14C/93/2013 zistil, že predmetom konania v tejto veci je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o vlastníctvo ktorých opiera svoj nárok navrhovateľ v konaní sp. zn. 49C/23/2014 a určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 13. 2. 2013 medzi odporkyňou 1/ ako predávajúcou a navrhovateľom ako kupujúcim, ktorú v mene odporkyne 1/ uzavrel M. O. N. ako záložný veriteľ, a ktorou v rámci výkonu záložného práva previedol vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam na navrhovateľa. Z uvedeného vyvodil, že v konaní sp. zn. 14C/93/2013 sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 49C/23/2014.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktorým pre nesprávne právne posúdenie veci, odňatie možnosti konať pred súdom a existenciu ďalších skutočností a iných dôkazov, ktoré doteraz neboli uplatnené, a pre ktoré doteraz zistený skutkový stav neobstojí, navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť tak, že súd návrh odporcov na prerušenie konania zamietne. Navrhovateľ poukázal na to, že súd prvého stupňa mu nezaslal na vyjadrenie odpor proti platobnému rozkazu s návrhom odporcov na prerušenie konania, na ktorý sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolával. V dôsledku nedoručenia návrhu na prerušenie konania mal za to, že mu bola zo strany súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom, keďže nemal možnosť sa vyjadriť k návrhu na prerušenie konania a uviesť dôležité skutočnosti, ktoré uvádza až v odvolaní. Navrhovateľ v odvolaní podrobne opísal skutkový stav, v zmysle ktorého mal za to, že výkon záložného práva k nehnuteľnosti realizoval v súlade s platnými právnymi predpismi a ustanoveniami záložnej zmluvy, a ktorý preukazuje, že právne úkony, ktorých neplatnosť odporcovia spochybňujú v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14C/93/2013, boli uzatvorené platne. Tvrdenia odporcov 1/ a 2/ spochybňujúce jeho vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti preto označil za účelové; odporcovia sa niekoľkonásobne zadlžili a namiesto toho, aby si plnili svoje povinnosti vyplývajúce im zo záväzkovo - právnych vzťahov, či právnych predpisov, neoprávnene zasahujú do jeho práv a oprávnených záujmov a znemožňujú mu výkon jeho

vlastníckeho práva. Konanie o určenie vlastníckeho práva preto podľa navrhovateľa nebráni tomu, aby konajúci prvostupňový súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa stavu, ktorý tu je v čase rozhodovania o právnom nároku navrhovateľa a v prípade, ak by neskôr súd návrhu odporkyne 1/ vyhovel a určil, že je oprávnenou vlastníčkou nehnuteľností, bola by táto oprávnená požadovať od navrhovateľa vyplatenie uhradeného nájomného späť. Prerušenie konania o vydanie bezdôvodného obohatenia až do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 14C/93/2013 podľa navrhovateľa spôsobuje, že nemá možnosť svoje nehnuteľnosti užívať, brať akékoľvek úžitky spojené s vlastníctvom nehnuteľností a musí tolerovať stav, že odporcovia neoprávnene jeho nehnuteľnosti užívajú bez akéhokoľvek postihu, či hrozby postihu v blízkej budúcnosti, keďže odporcov nemožno právne donútiť vzniknutý stav v čo najkratšej dobe vyriešiť. S poukazom na uvedené bol navrhovateľ toho názoru, že vo veci neboli splnené podmienky pre prerušenie konania a súd prvého stupňa mohol konať aj inak (nariadiť pojednávanie vo veci a pripojiť spisy Okresného súdu Bratislava V vedené na návrh odporcov, či vedené voči iným osobám a posúdiť správanie odporcov, či nedochádza len k zneužívaniu práv na ich strane). Napadnuté rozhodnutie tak porušuje aj jednu zo základných zásad súdneho konania, a to zásadu hospodárnosti konania. Ďalej mal za to, že nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa o fakultatívnom prerušení konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. svojimi účinkami významne zasahuje do základného práva účastníkov konania na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Na druhej strane rozhodnutie, ktorým súd konanie nepreruší, resp. návrh účastníka na fakultatívne prerušenie prebiehajúceho konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. zamietne, svojimi právnymi účinkami do hmotnoprávneho, ako ani procesnoprávneho postavenia a práv žiadneho z účastníkov konania podstatným spôsobom nezasahuje, a to bez ohľadu na to, či takéto rozhodnutie súdu objektívne vychádza zo správne zisteného skutkového stavu veci a zároveň aj správneho posúdenia veci.

Odporcovia 1/ a 2/ sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie dáva súdu možnosť, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia, prerušiť konanie (fakultatívne), ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Prerušenie konania je dôvodné najmä v situácii, keď v inom konaní je riešená otázka rozhodujúca pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, a túto by síce konajúci súd mohol vyriešiť v prebiehajúcom konaní ako prejudiciálnu otázku, avšak z hľadiska hospodárnosti a účelnosti je vhodnejšie konanie prerušiť do skončenia už prebiehajúceho konania, v ktorom je táto otázka riešená. Ide teda o prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné, a preto je na úvahe konajúceho súdu, či túto procesnú možnosť využije alebo nie. Zohľadniť je pritom potrebné tak požiadavku rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov konania (§ 6 O. s. p.), ako aj zásadu hospodárnosti konania, z hľadiska ktorých by malo prerušenie konania predstavovať skôr výnimku ako pravidlo.

V posudzovanej veci prerušenie konania o vydanie bezdôvodného obohatenia titulom neoprávneného užívania nehnuteľnosti navrhli odporcovia 1/ a 2/ s odôvodnením, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14C/93/2013 sa rieši otázka, ktorá má zásadný právny význam pre konanie vedené pod sp. zn. 49C/23/2014, konkrétne pre určenie aktívnej vecnej legitímácie a vlastníckeho vzťahu k nehnuteľnosti. Súd prvého stupňa vyhovel ich návrhu, nakoľko určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, užívanie ktorej malo založiť vznik bezdôvodného obohatenia na strane odporcov v konaní vedenom pod sp. zn. 49C/23/2014, považoval za otázku zásadného významu pre rozhodnutie v tejto veci, s čím sa plne stotožňuje aj odvolací súd. Rozhodnutie súdu o vlastníckom práve k spornej nehnuteľnosti v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/93/2013 vyrieši otázku aktívnej vecnej legitímácie pre konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia vedené pod sp. zn. 49C/23/2014, ako základného predpokladu pre úspech navrhovateľa v spore a meritórne preskúmanie veci samej. Navrhovateľ v odvolaní správne argumentuje tým, že súd má vždy najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, konanie má prerušiť. Nakoľko však v skôr začatom

konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom pod sp. zn. 14C/93/2013 bolo už v čase vydania napadnutého rozhodnutia vykonávané dokazovanie a odvolaciemu súdu je tiež z úradnej činnosti známe, že predmetná vec bola v novembri 2014 predložená Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní voči meritórnemu rozhodnutiu, je plne v súlade s požiadavkou procesnej ekonomie konanie do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 14C/93/2013 prerušiť. V opačnom prípade by za účelom posúdenia rovnakej otázky (otázky vlastníckeho práva), ktorú je potrebné v konaní vedenom pod sp. zn. 49C/23/2014 vyriešiť prejudiciálne, muselo byť duplicitne vykonávané dokazovanie. Prerušenie konania sa odvolaciemu súdu javí ako opodstatnené aj z hľadiska právnej istoty účastníkov konania a to v tom smere, že o tej istej spornej právnej otázke bude medzi tými istými účastníkmi konania rozhodnuté v oboch súdnych konaniach rovnako. Pokiaľ čo sa týka navrhovateľom namietaného odňatia možnosti konať pred súdom a s tým spojeného odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 205 ods. 2 písm. e/ O. s. p. odvolací súd uvádza, že konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. môže súd prerušiť aj bez procesného návrhu účastníkov konania, ktorí majú potom možnosť svoje stanovisko k prerušeniu konania vyjadriť v rámci podaného opravného prostriedku. Z uvedeného možno a contrario vyvodíť, že súd nie je povinný procesný návrh na prerušenie konania doručiť druhej strane sporu ešte pred rozhodnutím súdu o ňom a navrhovateľ mal možnosť prezentovať skutkové a právne argumenty proti náležite odôvodnenému rozhodnutiu o prerušení konania v rámci riadneho opravného prostriedku, čo aj využil, a preto nedošlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Rovnako neobstojí ani odvolacia argumentácia navrhovateľa, v ktorej namietal odňatie možnosti konať pred súdom z dôvodu prerušenia konania, nakoľko aj odvolací súd považoval tento procesný postup za opodstatnený a v súlade s požiadavkami kladenými ustanovením § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p..

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.